

Statens Midler, og det ubtales ikke i Lovgivningen, at der er noget andet Institut end Nationalbanken, som er ubetinget friende for Ansvar. Det var dette, hvad jeg havde at sige om de Forslag, som foreligge under dette Affnit.

L. C. Larsen: Jeg har tilladt mig at stille forskjellige Forslag, som jeg nu skal berøre. Til § 2 har jeg under Nr. 5 stillet et Forslag, der angaaer Udredelsen af Omkostningerne ved det nye Overformynderies Indretning og Drift. Man er nu kommen til at foreslaae Oprettelsen af et nyt Overformynderi i nøieste Forbindelse med Kjøbenhavns Overformynderi, saaledes at de to Overformynderier skulle have fælles Bestyrelse, men jeg troer, det vil være rigtigt, at man engang kommer hen til, at disse to Instituter ganske sammenlægges. Dette kan imidlertid ikke ske strax, navnlig fordi Kjøbenhavns Overformynderi har en stor Reservecfond, som dog nærmest bør komme de Umyndige, hvis Midler høre under Kjøbenhavns Overformynderi, tilgode, og en fuldstændig Sammensmeltning kan altsaa ikke ske, før det nye Overformynderi har opsamlet en betydelig Reservecfond, omtrent saa stor som det kjøbenhavnske. Derimod troer jeg, at der allerede nu i flere Henseender kan tilveiebringes en nyere Forbindelse imellem de to Instituter, end der synes at være forudsat i Motiverne til Lovudkastet og i den Maade, hvorpaa Omkostningspørgsmaalet her er stillet. Man har saaledes tænkt sig, at en egen Etage af den af det kjøbenhavnske Overformynderi benyttede Bygning skulde indrettes for det nye Overformynderi, ligesom der overhovedet skulde gjøres andre Indretninger til Brug for dette, antages nye Personer, som ubelukkende skulle arbejde for det o. s. v., men det forekommer mig, at man væsentlig kunde lade de Mænd, der ere ansatte ved Kjøbenhavns Overformynderi, ogsaa besørge Forretningerne ved det nye imod nogen Forbedring i deres Lønningsvilkkaar og imod Antagelsen af enkelte Medarbejdere, som Udvidelsen af Forretningerne gjorde nødvendige. Det er bekendt nok, at man i samme Kasse kan gemme Penge, der tilhøre forskjellige Personer, og Kassereren

vil derfor ogsaa kunne besørge Kassererforretningerne for det nye Overformynderi. Jeg har haft Leilighed til ikke sjældent at komme i det kjøbenhavnske Overformynderi, og jeg har da seet, at der er Tid, hvori man finder Kassereren fuldstændigt ubeskæftiget, saaledes at det vistnok kun er i Terminstiderne, at der vil blive saa mange Forretninger, at de ikke kunne udføres af den nuværende Kasserer og hans Medhjælp; men det vil da være let at antage Medhjælp for en saadan Tid, hvad der maaskee allerede nu finder Sted. Man kan saa meget bedre gaae ind herpaa, som Udbetalingerne vedkommende det nye Overformynderi ville foregaae omkring i Provindserne, og derfor ikke ville medføre saa mange Detailforretninger, som naar de directe Udbetalinger skulde finde Sted her. Fremdeles er det bekendt, at den samme Bogholder kan føre Bogholderi for forskjellige Conti enten i samme eller i forskjellige Byer, og endelig kan man i de samme Stabe eller Hælvinger opbevare Activer tilhørende forskjellige Personer. Jeg troer saaledes, at den første Indretning af det nye Overformynderi kan simplificeres betydeligt, og at de aarlige Omkostninger muligen ikke engang ville blive saa store som forudsat i Lovudkastet, nemlig 6,000 Rd.; men i alt Fald er jeg overbevist om, at man ved Afgang i det nuværende Personale kan fastsætte Vilkkaarene saaledes, at der neppe vil medgaae saa Meget. Jeg finder det imidlertid urigtigt i en Lov at bestemme noget saa Detailleret som dette, hvilket kan forandres i Aarens Løb, og det er heller ikke billigt at forlange, at det kjøbenhavnske Overformynderi skal besørge Driften for 6,000 Rd., selv om den koster Mere, eller omvendt at det nye Overformynderi skal betale 6,000 Rd., selv om Omkostningerne ikke ere saa store. Jeg troer derfor, det er rigtigt at lægge den hele Sag i Justitsministerens Haand og lade ham ordne Forholdet paa den billigste Maade, dog saaledes at der iagttages en vis Righed i Udgiftsfordelingen, forsaavidt Udgifterne ere fælles for begge Overformynderier, idet Fordelingen retter sig efter Forretningernes Omfang og Overformynderimidlernes Størrelse, og idet der tages Hensyn til, at den Eiendom, hvori Forretningerne besørges, tilligemed flere andre Ind-